

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Tukový průmysl, spol. s r.o.**, sídlem Koubova 79, Praha 9, zastoupeného Mgr. Štěpánem Mládkem, advokátem se sídlem Krakovská 22, Praha 1, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel** (pův. Celní ředitelství Praha), se sídlem Budějovická 7, Praha 4, zastoupeného JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem se sídlem Kořenského 15, Praha 5, **za účasti osoby zúčastněné na řízení:** Komerční banka, a.s., se sídlem Na Příkopě 33, č. p. 969, Praha 1, zastoupené JUDr. Jaroslavem Polanským, advokátem se sídlem Revoluční 15, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2014, č. j. 5 Ca 145/2009 - 415,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozsudkem ze dne 4. 4. 2014, č. j. 5 Ca 145/2009 - 415, zrušil rozhodnutí Celního ředitelství Praha (nyní Generální ředitelství cel - dále jen „celní ředitelství“) ze dne 1. 7. 2009, č. j. 8287-20/2009-170100-21, jímž Celní ředitelství Praha zamítlo odvolání žalobce proti platebnímu výměru Celního úřadu Praha D1 ze dne 19. 2. 2009, č. R/00001-6/2009, kterými bylo žalobci vyměřeno clo ve výši 0 Kč, spotřební daň a daň z přidané hodnoty za dovoz pohonných látek (benzínu BA 91, benzínu BA 95 a nafty motorové) v souhrnné výši 2 754 548 762 Kč.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) dne 28. 5. 2014 blanketní kasační stížnost, v níž současně požádal o přiznání odkladného účinku. Kasační stížnost a návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel doplnil dne 11. 6. 2014. Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodnil tím, že výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku by pro něj znamenaly nenapravitelnou újmu. Jestliže by stěžovatel vykonal napadený rozsudek, musel by zrušit platební výměr ze dne 19. 2. 2009, č. j. R/00001-6/2009, a musel by žalobci vrátit vymožené clo/daně a současně ukončit mnoho dalších postupů, které směřují k jejich vymožení. V takovém případě by i případný pozdější úspěch v řízení o kasační stížnosti byl bezvýznamný, protože by stěžovatel ztratil možnost vymáhat clo/daně i jiným způsobem. Stěžovatel poukázal na skutečnost, že ke

dni 31. 5. 2014 vymohl správce cla a daně z částky vyměřené žalobci cca 72 000 000 Kč, z čehož vymohl částku 20 640 200,80 Kč po žalobci, částku 439 953,22 Kč po ručiteli žalobce Tukovém průmyslu Praha, a.s., další ručitel žalobce Komerční banka, a.s., jemu vyměřenou částku 50 476 340 Kč uhradil. Žalobce sice nikdy dobrovolně z vykonatelného dluhu nic neuhradil, ale stěžovatel se domáhá této úhrady nuceným výkonem. Nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti, resp. vykonatelnost napadeného rozsudku a v jejím důsledku zrušení platebního výměru ze dne 19. 2. 2009 a tím i zastavení řízení, by mělo současně za následek ztrátu procesního postavení orgánů celní správy v řízeních podle civilních předpisů, která již nebude možné obnovit (řízení o poddlužnických žalobách, exekuční, insolvenční a likvidační řízení). Nepřiznání odkladného účinku způsobí rovněž ztížení věcné argumentace celních orgánů v postavení poškozeného v probíhajícím trestním řízení u Městského soudu v Praze. Vykonatelnost rozsudku městského soudu také vyvolává riziko zastavení vyměřovacího řízení, které již nebude možno obnovit, a nezávisle na možnosti zastavení vyměřovacího řízení vyvolává riziko povinnosti vracet vymoženou dlužnou částku a převést množství pohledávek na žalobce. V neposlední řadě má vykonatelnost napadeného rozsudku za následek poměrně vysokou pravděpodobnost, že veškeré vrácené hodnoty budou nenávratně ztraceny, a to včetně pohledávek, které lze převádět do zahraničí (nebo kamkoliv jinde) výrazně snadněji než kontrolované peněžní prostředky.

Žalobce rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ponechal na úvaze soudu. K tvrzením stěžovatele o trestním řízení uvedl, že žádné odsuzující rozsudky v souvislosti s touto kauzou nejsou. Trestní řízení v předmětné věci bylo započato v roce 2003, v roce 2012 byla podána obžaloba a následně bylo trestní stíhání osob v souvislosti s předmětnou kauzou zastaveno na základě amnestie prezidenta České republiky. Předmětné řízení s celními orgány trvá již od roku 2002 a stěžovatel již od počátku postupuje nezákonně.

Osoba zúčastněná na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba, aby se Nejvyšší správní soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. **Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu.** Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek,

pokračování

jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem městského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

Nejvyšší správní soud posoudil stěžovatelem uvedené důvody a rozhodl o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nelze totiž jednoznačně vyloučit, že by důsledky plynoucí z toho, že by napadené rozhodnutí městského soudu bylo naplněno, nešlo v budoucnu zhojit. V případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by stěžovatel v důsledku absence exekučních titulů zrušených na základě rozsudku městského soudu skutečně ztratil své procesní postavení v doposud zahájených a neskončených řízeních o poddlužnických žalobách, či přímo nařízených exekucích na majetek dlužníka, případně v insolvenčních či likvidačních řízeních. Stěžovatelův případný úspěch v řízení před Nejvyšším správním soudem by však neměl na ztrátu tohoto procesního postavení již žádný vliv. Právě v této okolnosti lze vzhledem ke skutkovému stavu věci spatřovat výrazný nepoměr mezi následkem (újmou), která by stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku vznikla, a případnou újmou, která by vznikla jiným osobám, pokud by došlo k odložení účinků napadeného rozhodnutí.

Přiznání odkladného účinku přitom nemá za následek prodloužení délky řízení před Nejvyšším správním soudem, nemůže se proto žádným způsobem dotknout práva na vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Zdejší soud dále zdůrazňuje, že důvody pro přiznání odkladného účinku nelze zaměňovat s důvodností či nedůvodností kasační stížnosti. Přiznání či nepřiznání odkladného účinku nemá na věcné posouzení sporu žádné dopady. Rozpor s důležitým veřejným zájmem, který by přiznáním odkladného účinku mohl v projednávané věci nastat, Nejvyšší správní soud neshledal.

Po zhodnocení zjištěných skutečností tak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě naplněny, a proto rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. července 2014

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu